

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z 21 lipca 2016 roku w sprawie I C 774/15 w punkcie 1 zasądono od pozwanego Z. N. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. 22.110,10 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od 31 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od 13.635,25 zł od 31 marca 2015 roku do dnia zapłaty, w punkcie 2 nie obciążono pozwanego kosztami procesu, zaś w punkcie 3 wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

W świetle uzasadnienia wskazanego wyroku Sąd I instancji ustalił, że 19 grudnia 2014 roku pomiędzy (...) Bank spółką akcyjną w W. a powodem została zawarta umowa przelewu wierzytelności obejmująca także wierzytelność pozwanego w łącznej kwocie 35.762,27 złotych. O fakcie tym pozwany został powiadomiony pismem z 19 grudnia 2014 roku. Pozwany ma zanik jaskrowy nerwu II oka prawego oraz zaćmę początkową obu oczu. Z obrazu klinicznego badania stwierdzono podejrzenie chłoniaka i nowotworu płuc. Pozwany nie jest zdolny do pracy, obecnie otrzymuje emeryturę w kwocie 740 zł, bo resztę potrąca mu komornik. Nie wykupuje leków, bo nie ma pieniędzy. Opiekuje się byłą żoną, która jest na wózku inwalidzkim. Pozwany na rozprawie uznał powództwo.

W tak ustalonym stanie faktycznym zważono, że zawarta między (...) Bankiem spółką akcyjną w W. a pozwanym umowa kredytu konsolidacyjnego nakładała na pozwanego obowiązek spłaty zobowiązania. Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do uznania, iż postanowienia umowy sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego, a zatem przedmiotowe postanowienia uznał za wiążące dla stron, stosownie do art. 353¹ k.c. Sąd I instancji uznał również za skuteczną umowę przelewu wierzytelności, zawartą między powodem a poprzednim wierzycielem pozwanego, a zatem na podstawie art. 509 k.c. na powoda przeszła przysługująca względem pozwanego wierzytelność oraz wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Sąd Rejonowy zasadność i wysokość roszczenia powoda uznał za udowodnioną z powodu uznania powództwa przez pozwanego na podstawie art. 229 k.p.c. Pozwany nie zaprzeczył żadnej z podnoszonych przez powoda okoliczności, ani prawdziwości złożonych do akt sprawy dokumentów. Sąd I instancji podkreślił również, że okoliczność iż pozwany nie posiada środków na realizację przedmiotowego obowiązku, nie wpływa na konieczność jego spełnienia, choćby w sposób przymusowy; niedysponowanie przez dłużnika środkami finansowymi na realizację umowy kredytu nie wypełnia dyspozycji art. 475 k.c., tj. nie prowadzi do wygaśnięcia.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., z racji uznania roszczenia.

W świetle uzasadnienia w przedmiocie kosztów orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., w oparciu o który Sąd Rejonowy uznał, że sytuacja zdrowotna, rodzinna i finansowa pozwanego, który jest ciężko chory na chorobę nowotworową, prawie nie widzi na oczy i ma potrącanie przez komornika maksymalnie dopuszczalne kwoty z posiadanej emerytury, dają podstawę do nieobciążania pozwanego kosztami procesu.

Apelację od omówionego wyżej wyroku wywiódł pozwany. W apelacji zarzucono zapadłemu wyrokowi, że jest zbyt krzywdzący. Zdaniem pozwanego, zapadłe rozstrzygnięcie całkowicie pozbawia go – jak się należy domyślać – środków egzystencji, nadto uniemożliwia leczenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

W pierwszej kolejności zważyć należy, że Sąd Rejonowy związany był uznaniem powództwa przez pozwanego. Tylko ustalenie, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia praw, skutkowałoby wyłączeniem owego uznania (art. 213 § 2 k.p.c.). Sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe,

które jednak nie dało podstaw do ustalenia wystąpienia wskazanych przesłanek niezwiązania Sądu uznaniem. Ocena Sądu Rejonowego o braku wystąpienia tego rodzaju okoliczności jest przy tym zasadna.

Sytuacja majątkowa pozwanego niewątpliwie jest trudna. Jednakże brak środków na realizację własnych zobowiązań nie stanowi przesłanki – co prawidłowo wywiódł Sąd I instancji – stwierdzenia wygaśnięcia skutecznie zaciągniętego zobowiązania, a jest przede wszystkim okolicznością faktyczną, warunkującą skuteczność ewentualnej egzekucji zapadłego wyroku. Potencjalny brak efektywności zastosowania przymusu państwowego celem odzyskania zasądzonego świadczenia, nie może co do zasady skutkować pozbawieniem wierzyciela możliwości dokonania wyboru, czy chce on doprowadzić do wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanemu, czy też nie. Innymi słowy, nie może ów brak środków u pozwanego, skutkować pozbawieniem powoda prawa do sądowego potwierdzenia, że dana wierzytelność względem pozwanego powodowi przysługuje.

W konsekwencji prawidłowym okazało się rozstrzygnięcie końcowe. Sąd Rejonowy zasądził roszczenie uznane przez pozwanego, nadając stosownie do art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. rygor natychmiastowej wykonalności.

Z tych wszystkich względów, a nadto wobec braku okoliczności skutkujących nieważnością postępowania, które winny być brane pod uwagę z urzędu, a które enumeratywnie zostały określone w art. 379 k.p.c., apelację pozwanego oddalono jako bezzasadną (art. 385 k.p.c.).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., dzieląc w całości ocenę wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku co do tego, że w szczególności aktualny stan zdrowia pozwanego, przy uwzględnieniu poziomu jego dochodów, nakazuje przyjąć, że w sprawie spełniona została przesłanka wypadku szczególnie uzasadnionego, warunkująca nieobciążanie skarżącego kosztami postępowania apelacyjnego.